

(Priloga Vrtnu.)

Št. 9. Ljubljana, dne 1. septembra 1906. XIV. tečaj.

Materina skrb.

Oj, kako težkó od doma
Se učenček loči,
Da pri žalostnem slovesu
Mati sôlze toči.

Takrat v materinskem srcu
Črna žalost vstaja,
Ker premili sinko daleč
V tuji svet odhaja.

Vidi ga, kako osámljen
V svetu tujem blodi . . .
Tiho moli, naj ga vedno
Božja roka vodi.

Saturnin.

Zibka lepo pisana . . .

Zibka lepo pisana,
Z rožami porisana,
Srečice poljana si,
S cvetkami postlana si . . .

A zemljanu sreče vrt
Kratek čas je le odprt:
Kadar svet odgrne se,
Sreče svit utrne se.

Slavko Slavič.